KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1988/2003,

annettu 12 päivänä marraskuuta 2003,

vientitodistusten myöntämisestä tietyissä GATT-sopimuksiin perustuvissa kiintiöissä Amerikan yhdysvaltoihin vuonna 2004 vietäville juustoille

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1787/2003 ([2]), ja erityisesti sen 30 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksella (EY) N:o 1471/2003 ([3]) aloitetaan tietyissä GATT-sopimuksiin perustuvissa kiintiöissä Amerikan yhdysvaltoihin vuonna 2004 vietävien juustojen vientitodistusten myöntämistä koskeva menettely.

(2) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 26 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 174/1999 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1948/2003 ([5]), 20 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan kriteerit, joita on sovellettava väliaikaisten todistusten myöntämiseksi, kun todistushakemuksia jätetään tuotteiden määrille, jotka ylittävät jonkin asianomaisen kiintiön kyseisenä vuonna.

(3) Joitakin kiintiöitä ja tuoteryhmiä koskevien vientitodistusten kysyntä on lisääntynyt merkittävästi ja ylittää joskus selvästikin käytettävissä olevat määrät. Tämä voi johtaa hakijaa kohti myönnettävien määrien huomattavaan vähenemiseen, mikä puolestaan heikentää järjestelmän vaikuttavuutta ja tehokkuutta. Kokemus on lisäksi osoittanut, että kun kullekin toimijalle myönnetyt määrät ovat hyvin pieniä, vaarana on, että toimija ei pysty tällaisissa oloissa täyttämään velvoitettaan viedä tuotteita ja näin ollen menettää vakuutensa.

(4) Tällaisen tilanteen selvittämiseksi on aiheellista soveltaa asetuksen (EY) N:o 174/1999 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kolmen kriteerin yhdistelmää. Kyseisen kohdan a ja b alakohdan mukaisesti todistukset olisi myönnettävä ensisijaisesti hakijoille, jotka ovat jo harjoittaneet toimintaa Amerikan yhdysvalloissa, joiden nimetyt maahantuojat ovat tytäryhtiöitä ja jotka ovat aiemmin vieneet kyseisten tuotteiden määriä Yhdysvaltoihin. Lisäksi olisi sovellettava vähennyskerrointa mainitun 20 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

(5) Kun kyse on tuoteryhmistä ja kiintiöistä, joiden osalta haetut määrät ovat vain hieman käytettävissä olevia määriä suuremmat, asetuksen (EY) N:o 174/1999 20 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjen kriteerien yhdistelmän soveltaminen riittää taloudellisesti kannattavien määrien myöntämiseen. Tämän vuoksi etusija olisi annettava tällaisissa oloissa hakijoille, joiden maahantuojat ovat tytäryhtiötä, samalla kun sovelletaan vähennyskerrointa.

(6) Niiden tuoteryhmien ja kiintiöiden osalta, joissa hakemuksia jätetään pienemmistä määristä kuin mitä on käytettävissä, on aiheellista säätää jäljelle jäävien määrien jakamisesta hakijoille suhteessa haettuihin määriin asetuksen (EY) N:o 174/1999 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kyseisten lisämäärien myöntämisen edellytyksenä olisi oltava asianomaisen toimijan tekemä hakemus ja vakuuden asettaminen.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maito- ja maitotuotealan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tämän asetuksen liitteessä olevan 3 sarakkeen kohtiin 16-Tokio, 16-, 17-, 20-, ja 21-Uruguay, 25-Tokio sekä 25-Uruguay kuuluvien tuoteryhmien ja kiintiöiden asetuksen (EY) N:o 1471/2003 mukaisesti jätetyt väliaikaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset hyväksytään seuraavasti:

— hakijoiden, jotka osoittavat vieneensä Amerikan yhdysvaltoihin kyseisiä tuotteita vähintään yhden edeltäneen kolmen vuoden aikana ja joiden nimetyt maahantuojat ovat tytäryhtiöitä, hakemukset hyväksytään liitteessä olevassa 5 sarakkeessa esitettyjen jakokertoimien mukaisesti,

— muiden kuin ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyjen hakijoiden, jotka osoittavat vieneensä Amerikan yhdysvaltoihin kyseisiä tuotteita kunkin edeltäneen kolmen vuoden aikana, hakemukset hyväksytään liitteessä olevassa 6 sarakkeessa esitettyjen jakokertoimien mukaisesti,

— muiden kuin ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen hakijoiden hakemukset hylätään.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.
([2]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 121.
([3]) EUVL L 211, 21.8.2003, s. 5.
([4]) EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8.
([5]) EUVL L 287, 5.11.2003, s. 13.

2. Jos 1 artiklan 1 kohdan soveltamisen jälkeen myönnettävä määrä on alle kaksi tonnia, hakijat voivat peruuttaa hakemuksensa. Tässä tapauksessa niiden on tiedotettava päätöksestään toimivaltaiselle viranomaiselle viiden työpäivän kuluessa tämän asetuksen julkaisemisesta, minkä seurauksena niiden vakuus vapautetaan viipymättä. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle kahdeksan työpäivän kuluessa tämän asetuksen julkaisemisesta määrä, jota koskevat hakemukset on peruutettu ja jota koskevat vakuudet vapautettu.

3. Tämän asetuksen liitteessä olevan 3 sarakkeen kohtaan 18-Uruguay kuuluvan tuoteryhmän ja kiintiön osalta asetuksen (EY) N:o 1471/2003 mukaisesti jätetyt väliaikaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset hyväksytään seuraavasti:

— hakijoiden, joiden nimetyt maahantuojat ovat tytäryhtiöitä, hakemukset hyväksytään liitteessä olevassa 7 sarakkeessa esitetyn jakokertoimen mukaisesti,

— muiden kuin ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyjen hakijoiden hakemukset hyväksytään liitteessä olevassa 8 sarakkeessa esitetyn jakokertoimen mukaisesti.

4. Tämän asetuksen liitteessä olevan 3 sarakkeen kohtaan 22-Tokio ja 22-Uruguay kuuluvien tuoteryhmän ja kiintiöiden asetuksen (EY) N:o 1471/2003 mukaisesti jätetyt väliaikaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset hyväksytään haetuille määrille. Toimijan 20 työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta tekemästä lisähakemuksesta ja edellyttäen, että asetetaan vakuus, väliaikaisia vientitodistuksia voidaan myöntää lisämäärille liitteessä olevassa 9 sarakkeessa esitetyn jakokertoimen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä marraskuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyn tariffinimikkeistön 4 luvun lisähuomautusten mukaiset ryhmät		Ryhmä ja kiintiö	Vuonna 2004 käytettävissä oleva määrä (t)	1 artiklan 1 kohdassa säädetty jakokerroin		1 artiklan 3 kohdassa säädetty jakokerroin		1 artiklan 4 kohdassa säädetty jakokerroin
Huomautuksen nro	Ryhmä			Ensimmäinen luetelmakohta	Toinen luetelmakohta	Ensimmäinen luetelmakohta	Toinen luetelmakohta	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokio	908,877	0,1965479	0,0655160	—	—	—
		16-Uruguay	2 346,000	0,1513203	0,0504401	—	—	—
17	Blue mould	17-Uruguay	300,000	0,2147971	0,0715990	—	—	—
18	Cheddar	18-Uruguay	1 000,000	—	—	1,0000000	0,6671750	—
20	Edam/Gouda	20-Uruguay	1 000,000	0,3259807	0,1086602	—	—	—
21	Italian type	21-Uruguay	700,000	0,2350571	0,0783524	—	—	—
22	Swiss or Emmenthaler cheese other than with eye formation	22-Tokio	393,006	—	—	—	—	1,1089209
		22-Uruguay	380,000	—	—	—	—	1,1377246
25	Swiss or Emmenthaler cheese with eye formation	25-Tokio	4 003,172	0,4294560	0,1431520	—	—	—
		25-Uruguay	1 220,000	0,4484195	0,1494732	—	—	—